

Casa Kaufmann

Documentació general

Catalogació:

Autor: **Frank Lloyd Wright (1867-1959)**

Nom de l'edifici: **Casa Kaufmann (*Falling Water House*)**

Cronologia: **(1935-1937)**

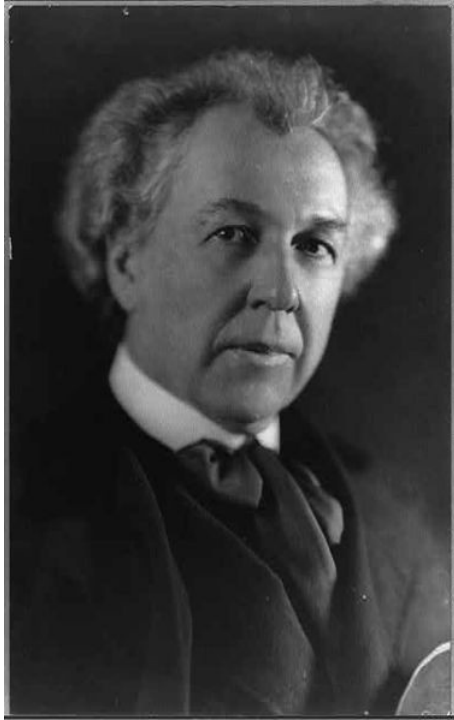
Localització: **Bear Run, Pennsylvania (EE.UU.)**

Estil: **organicisme**

Anàlisi material:

Materials bàsics de construcció: **formigó armat, pedra natural, vidre i alumini.**

Sistema constructiu: **amb materials industrials.**

Frank Lloyd Wright (1869-1959)

Va néixer a Richland Center (Wisconsin). Els seus pares es separaren i això va marcar la seva infantesa. Mai va perdonar al seu pare, arribant a canviar-se els cognoms. Estudià enginyeria i treballà com a delineant. Després (1888) s'uní al despatx dels famosos arquitectes Adler i Sullivan, a Chicago, on dissenyà habitatges. El 1896 obrí el seu propi despatx d'arquitectura. En aquests anys dissenyà la casa Winslow, a River Forest (Illinois), la primera de la seva famosa sèrie de cases tipus *prairie*. Són cases unifamiliars completament integrades al seu entorn. Les cobertes sobresurten de les façanes, les finestres són grans i horitzontals, i la xemeneia ocupa un lloc central.

Darwin D. Martin House

El 1909 abandonà la família i marxà a Europa on va ser reconegut, i quan tornà a EE.UU. Va dissenyar la seva pròpia casa, coneguda com Taliesin, que es convertí en el seu estudi i escola d'arquitectura també.

Heurtley

Jessie Adams house

Kentuch Knob

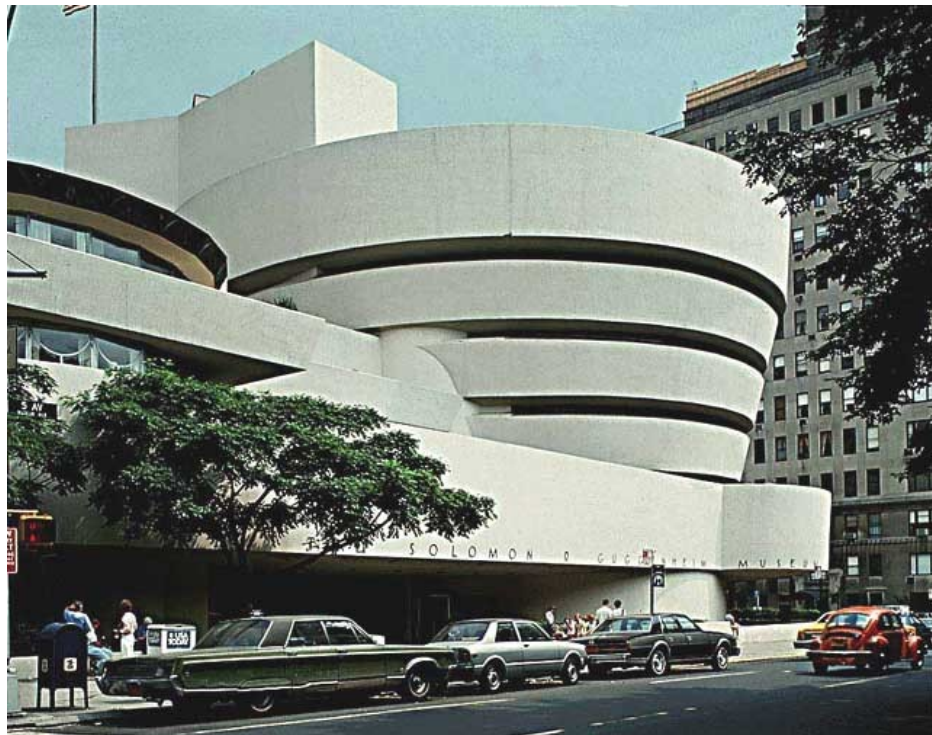

Louis Penfield House

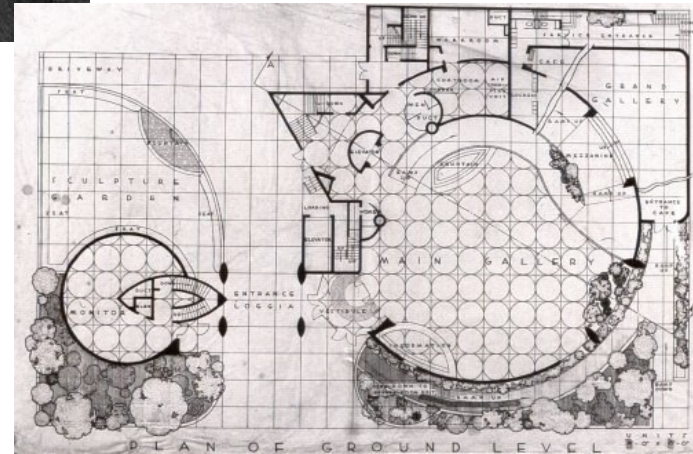
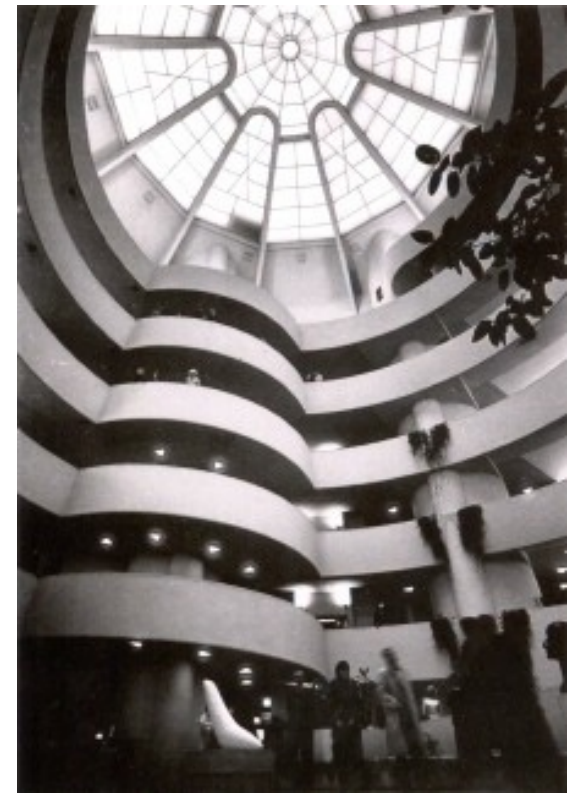
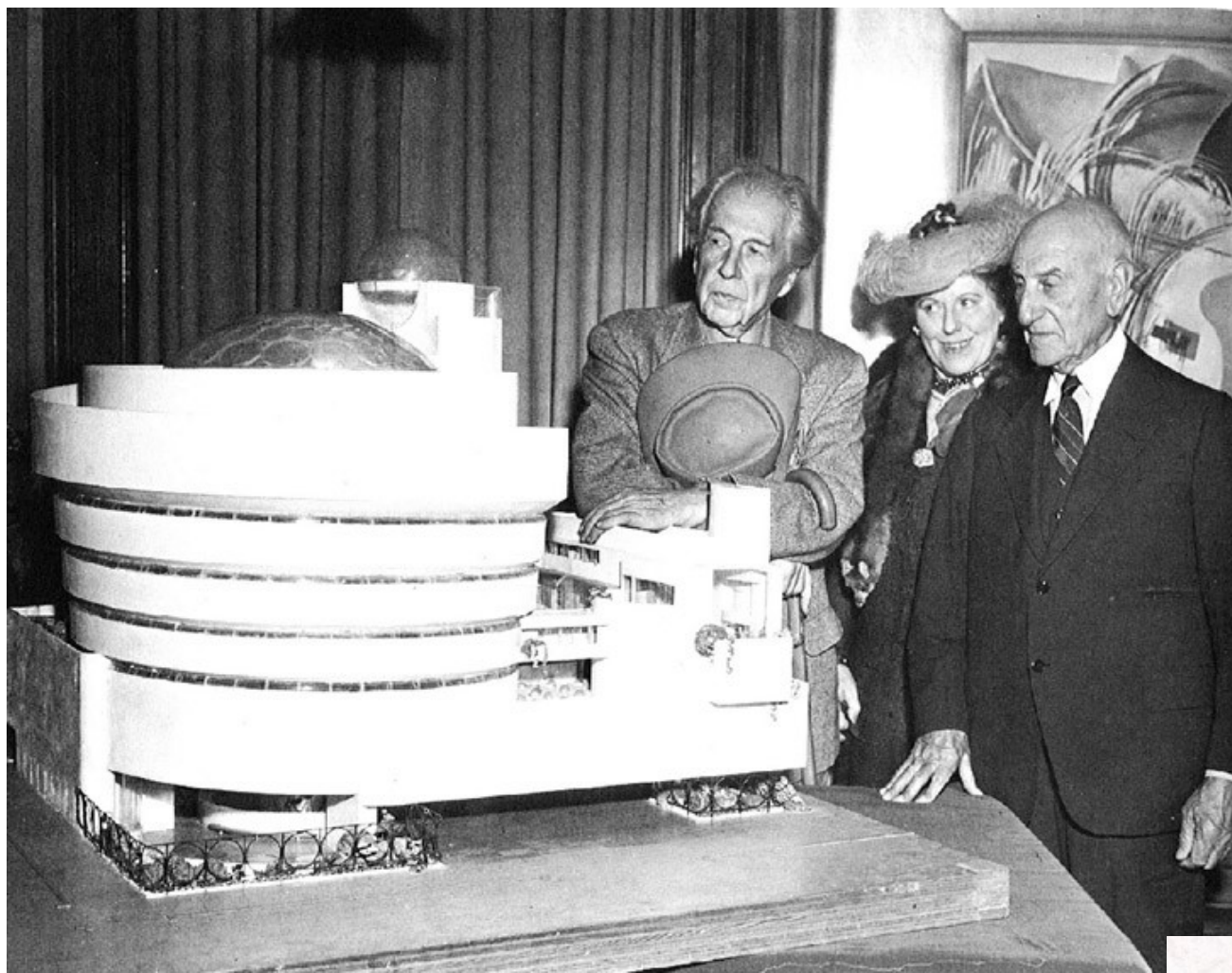

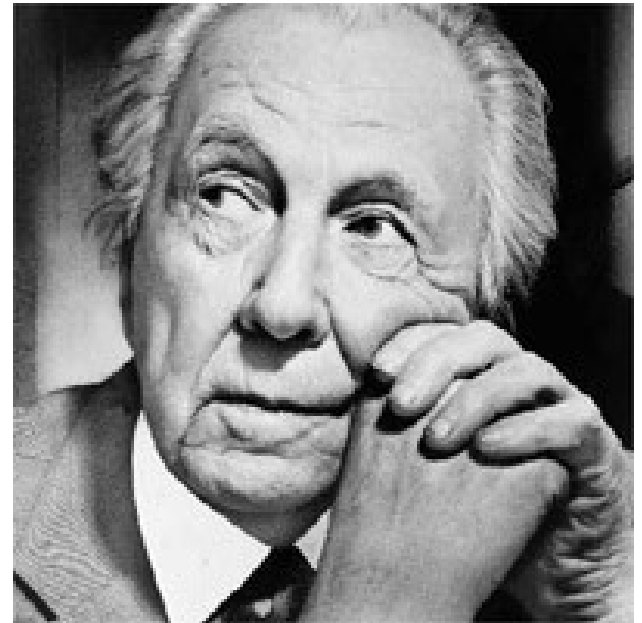
Penfield Twilight

Museu Guggenheim.
Nova York

Unitarian Meeting House

Característiques de l'arquitectura orgànica de F. Lloyd Wright

1. Integració de l'edifici en el medi ambient, creant un espai que s'acosti a la natura, que es pugui mantenir un diàleg harmònic entre ambdós espais i, per tant, calia conjugar murs amb arbres i roques.
2. L'edifici ha de néixer de terra. L'edifici ha de ser un producte de la Mare Natura, n'ha d'ésser el seu fruit.
3. Cal respectar els desnivells de la terra. No trencar la bellesa de l'entorn sinó acomodar-hi en tot moment l'arquitectura.
4. Qualsevol element ha d'estar integrat al disseny global. Wright afirma: « fins i tot les taules, els armaris i els instruments musicals han de ser elements dels mateix edifici». Mobiliari senzill.
5. Els materials han d'estar en estat natural. Manca d'ornamentació a les façanes, tret de l'aportada pels mateixos materials.
6. Cobertes en amplis voladissos. Sovint utilitzà voladissos d'inspiració japonesa. Aquests prolonguen horitzontalment l'espai, paral·lel al sòl.
7. La calefacció ha de sortir de terra i des d'aquí irradiar calor a tot el cos, permetent conservar l'habitable fresc i el cap clar.

Anàlisi formal

Descripció i localització

Emplaçada en un entorn natural, està situada al fons d'una vall frondosa i sobre un rierol i una cascada. Es confon amb l'entorn, formant una unitat amb ell.

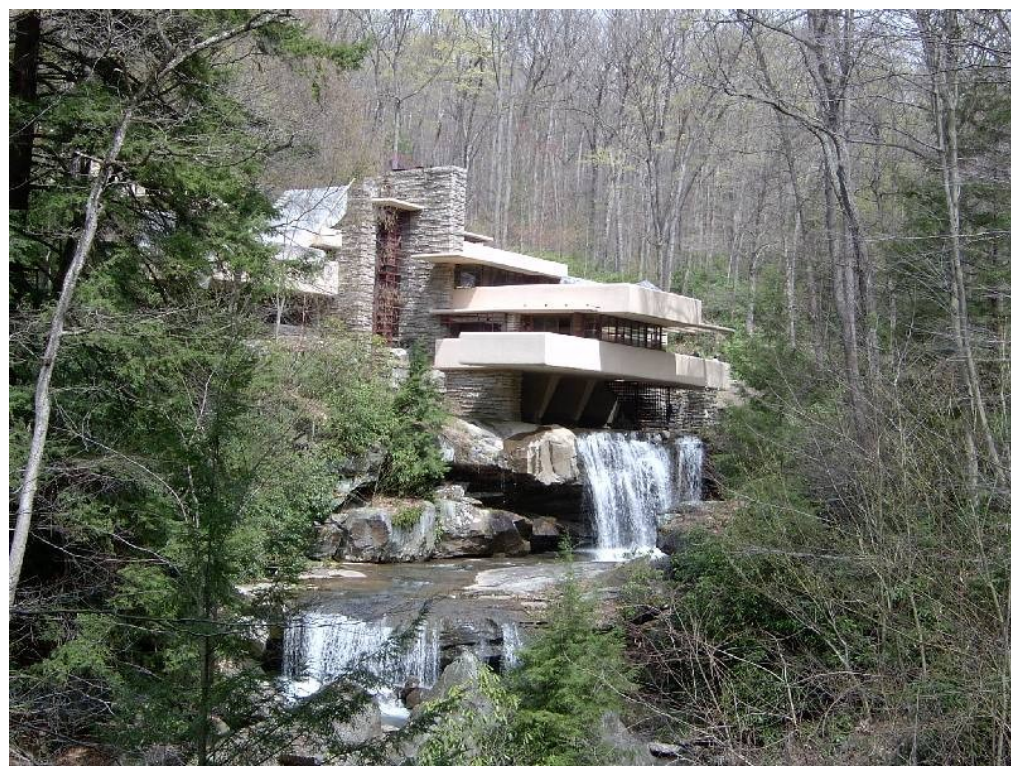
Un clar exemple d'arquitectura orgànica

Elements de suport i suportats

Lloyd Wright deixa les roques «*in situ*», sobre les quals s'alça la residència, i les aprofita com a fonament natural

S'utilitzà també murs de pedra i columnes de formigó.

Els elements suportats estan formats per grans plans horitzontals disposats de forma esglaonada, fet que permet salvar els desnivells del terreny, i que presideixen la construcció.

Els plans verticals de pedra (murs i xemeneia) s'oposen als plans horitzontals de formigó (terrasses en volada). Aquests s'equilibren damunt la superfície rocosa, potenciant l'asimetria entre l'horitzontalitat construïda i la verticalitat natural.

La cascada es troba just a sota les terrasses.

L'eix vertical de la xemeneia (construïda d'aplacats de pedra rústica) s'eleva des de la roca natural com si fos una torre i articula tots els espais

L'horitzontalitat ve donada per una sèrie de voladissos (de formigó armat i estucats de color terrós clar) que formen terrasses rectangulars esglaonades que s'avancen sobre el buit. Projectió de l'interior cap a l'exterior.

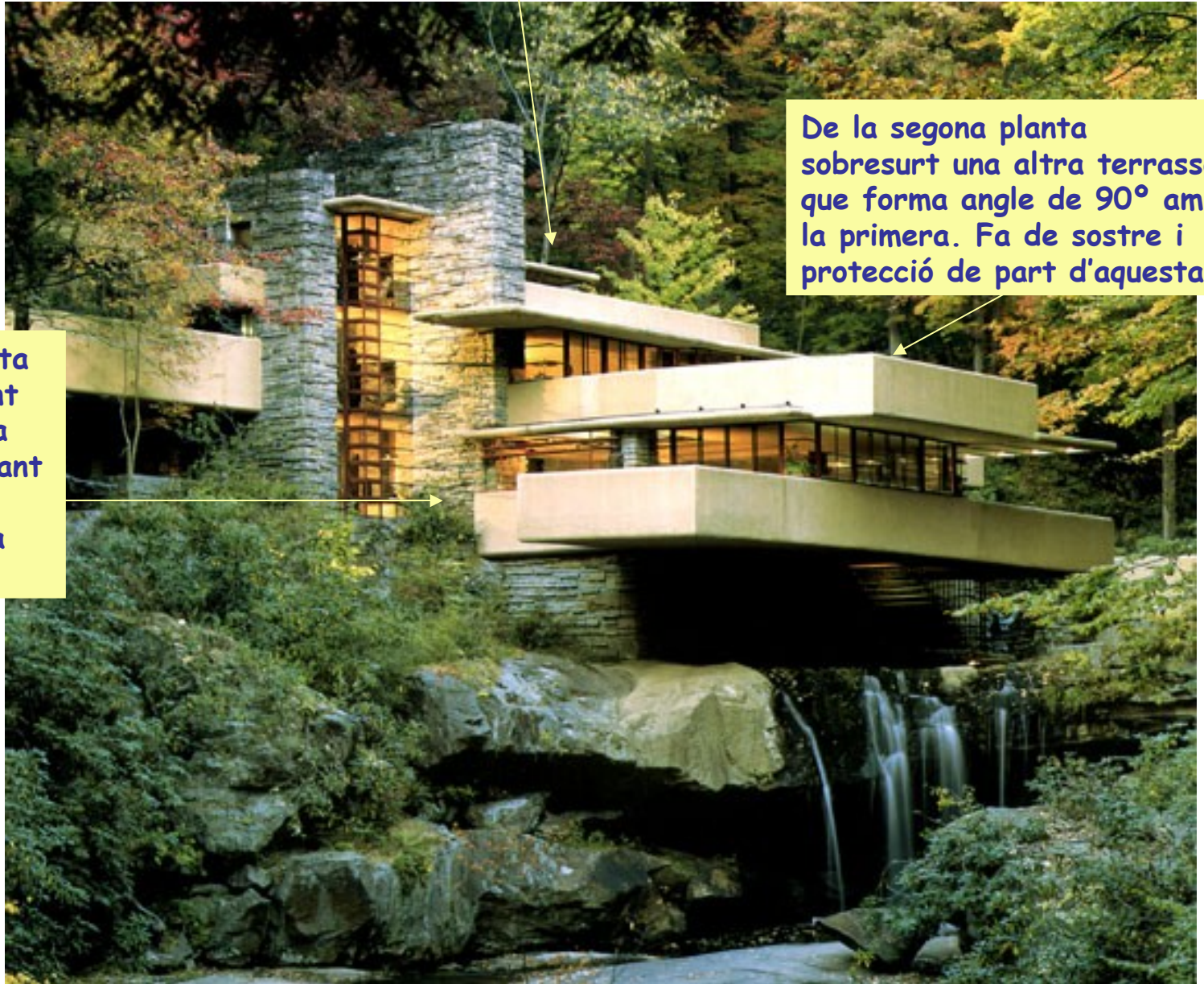
Espai exterior

Tres plantes
esglaonades

Tercera planta,
també amb terrassa

De la segona planta
sobresurt una altra terrassa,
que forma angle de 90° amb
la primera. Fa de sostre i
protecció de part d'aquesta.

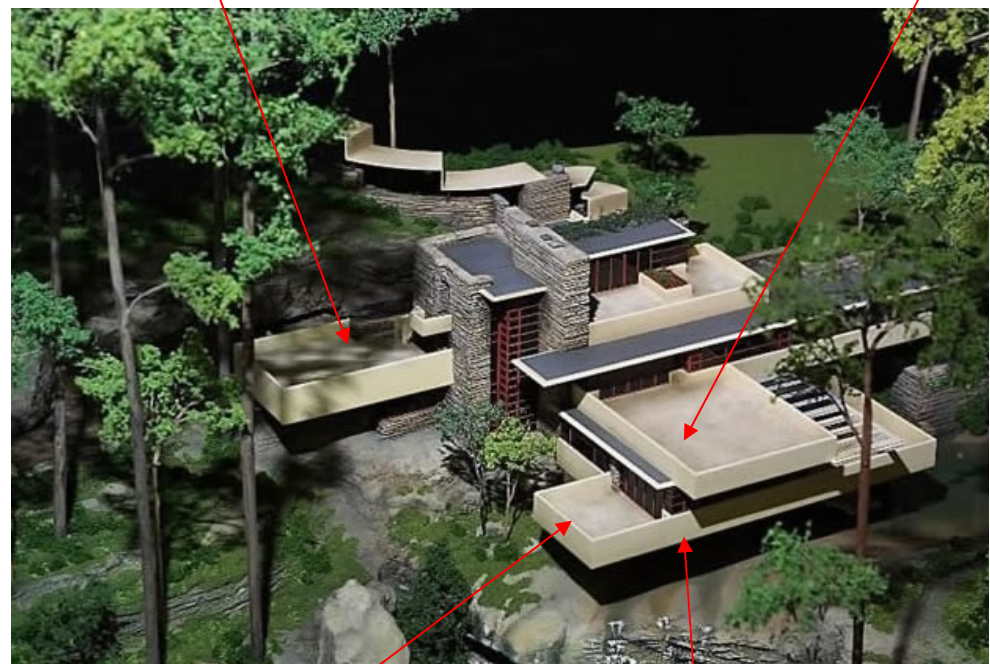
La primera s'assenta
directament damunt
la roca. Base de la
xemeneia. Per davant
forma una gran
terrassa damunt la
cascada.

Tres plantes esglaonades

Tercera planta

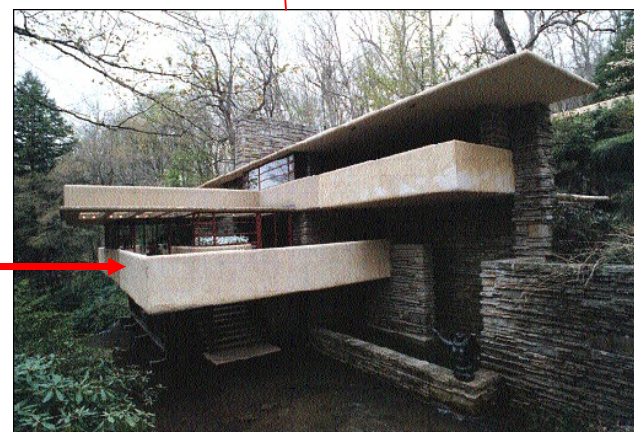
Segona planta

Reflecteix el "desordre orgànic", propi de la natura.

Primera planta

La terrassa de la primera planta està suspesa per damunt de la cascada

El·s murs són de formigó armat i aplacats de pedra natural i arrebossats, combinats amb fusteria d'alumini i grans finestrals.

El corrent d'aigua s'articula com un element més de l'edifici i crea la falsa sensació que és des de la mateixa casa d'on brolla el salt d'aigua.

L'exterior es dissenyà per confondre's amb l'entorn.

Espai interior

Interiorment l'espai és fluid

Wright es mostra contrari a la segmentació en petites habitacions i, per tant, juga amb espais oberts i amplis

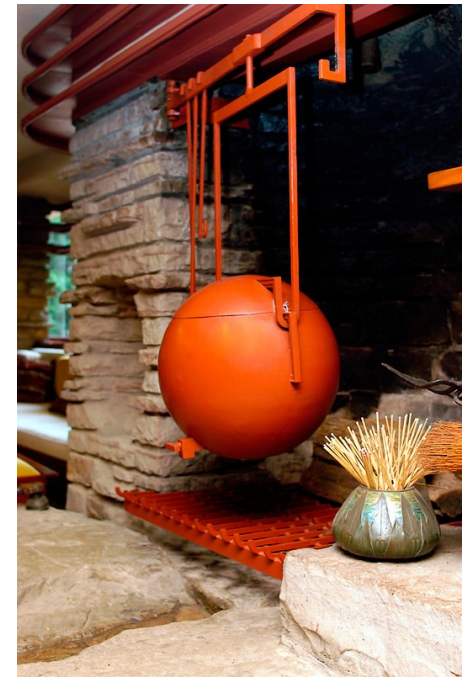
Concepció centrífuga de l'arquitectura. Els espais es generen de dins cap a fora. S'assegura la comunicació entre espais interns i externs, afavorit per l'ús del vidre, evita l'opacitat, sensació de tancament.

La primera planta s'assenta
damunt la roca natural

L'interior s'organitza
entorn d'un nucli
central: la torre de
pedra o xemeneia

Wright va
fixar la
xemeneia
directament
al damunt
d'una gran
pedra
natural

La planta baixa de la casa té un ampli saló i la cuina.

Al segon pis dos dormitoris grans i una petita habitació de convidats.

Al tercer pis les habitacions del fill de la família.

Les parets interiors són de pedra natural, i el terra també està cobert de lluent pedres polides.

El saló vist en tota la seva amplitud i davant la xemeneia els fragments de pedra conservats tal i com es trobaven en el terreny.

El vidre juga un paper important evitant l'opacitat i, per tant, la sensació de tancament

Total intercomunicació entre
espai interior i espai exterior

Qualsevol element ha d'estar integrat al disseny global.

« fins i tot les taules, els armaris i els instruments musicals han de ser elements dels mateix edifici »

Interpretació

Wright s'inspirà en les típiques **cases de camp americanes** en forma de creu per fer les seves construccions nomenades cases tipus "prairie", tot i que en la Casa Kaufmann no hi ha cap estructura reguladora. Se la considera símbol de l'arquitectura orgànica per la seva **adaptació al lloc i als materials** del terreny, i per la seva expansió centrífuga. És una **arquitectura oberta**, integrada en l'entorn, implicada amb l'aigua, els arbres, les roques... També tenia un sentit pràctic, havia de ser segona vivenda d'una família.

També se la coneix com la "Casa de la cascada" (Falling water House). Es considera la casa més important del segle XX. Es construí en una vall estreta, sobre una petita cascada i envoltada de muntanyes, al sud de Pennsylvania. La llegenda diu que el senyor Kauffmann volia situar-la més amunt, però que Wright li va dir: *"A vostè li agrada la cascada, llavors perquè vol fer la casa lluny i haver de baixar sempre fins aquí per veure-la?"*

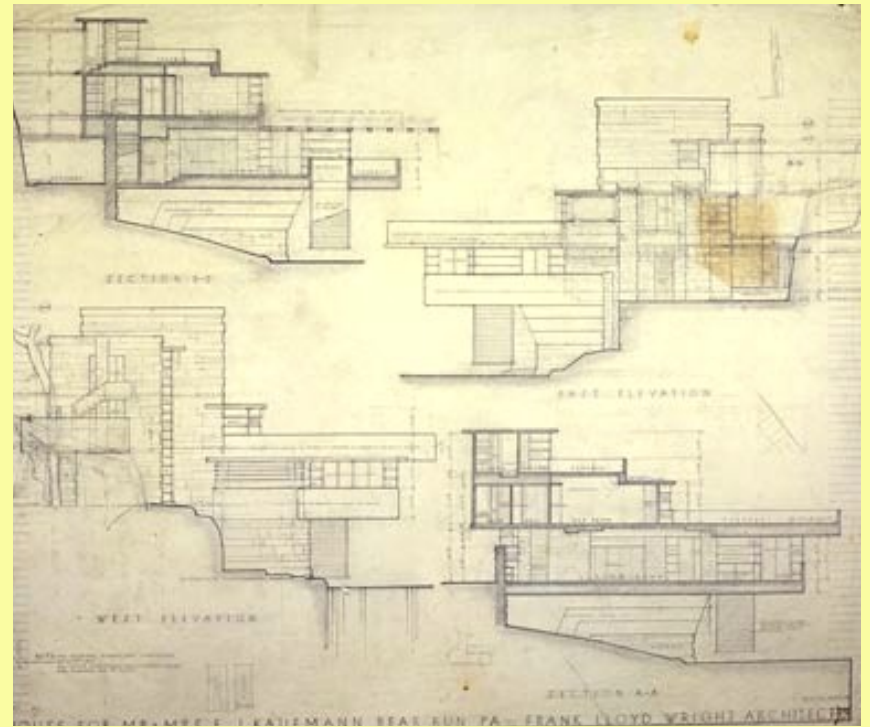
És va trobar amb l'oposició dels racionalistes europeus com Walter Gropius i Mies Van der Rohe, tot i que aquests aplicaren alguns dels postulats de Wright. Aquest era un arquitecte individualista mal vist per la indústria, ja s'implicava personalment en tots els aspectes de cada obra que feia. En la Casa Kaufmann aplicà tots els aspectes del seu programa constructiu.

Els jocs de volums que componen la Casa Kaufmann són el resultat de l'expansió centrífuga dels espais, que sorgeixen d'un centre. No són influïts pel racionalisme, com alguns han volgut creure.

Funció

Rep l'encàrrec l'any 1935 d'Edgar Kaufmann director d'un grans magatzems de Pittsburg (Kaufmann's Department Store)

Models i influències

La base de l'obra de Wright és el funcionalisme, com podem veure en l'ús de la planta lliure, però també s'inspirà en els ismes i en la senzillesa japonesa.

Ell començà a usar el terme "**arquitectura orgànica**" amb el qual volia unir **home, arquitectura i natura**. També tenia present el confort, amb l'ús de totes les comoditats i els avenços tecnològics per facilitar-les (aire condicionat, il·luminació i panells de calefacció).

Aalvar Aalto també fusionà Funcionalisme i Organicisme.

Aalto: Baker House,
Cambridge, 1947